

220776 kat. komp

III

WZORY
Kalligraficzne

napisane przez

Jana Gai.

Wydane nakładem

Władysława Bednarskiego.

nam. pol. 2063.

Wzory Kalligraficzne

PISM:

Polskiego, Rosyjskiego, Niemieckiego
i innych,

ułożone i napisane przez

JANA GAIN,

a staraniem Składu

MATERIAŁÓW PISMIENNYCH i RYSUNKOWYCH

WŁADYSŁAWA BEDNAWSKIEGO

dawniej A. GIWARTOWSKIEGO & COMP.

wydane.

WARSZAWA.

1860.

Gram. pols. = 2063.

Loth. Anst. v. M. Singer in Leipzig.

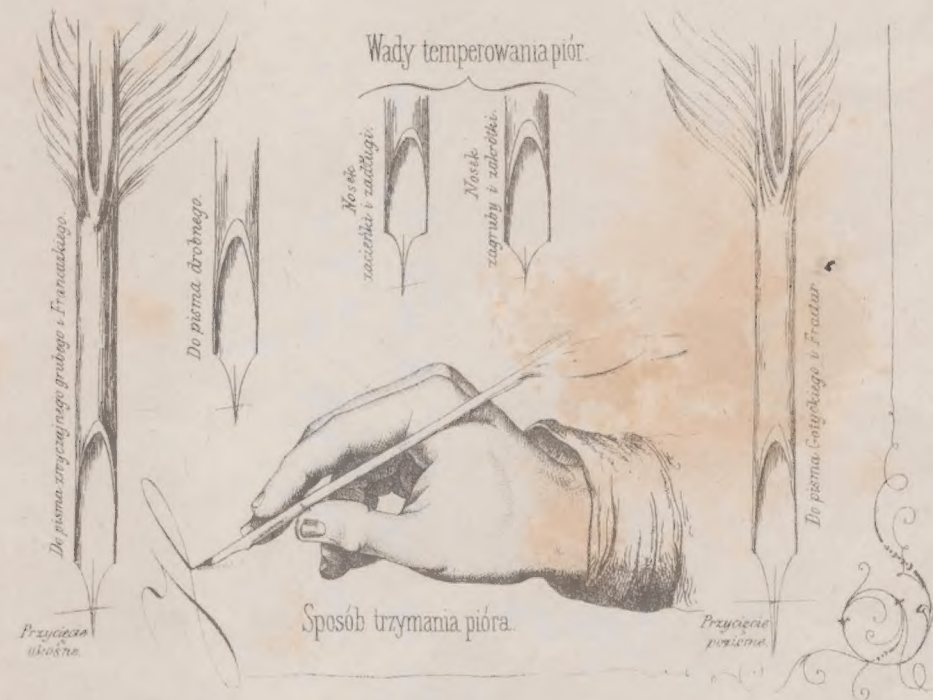

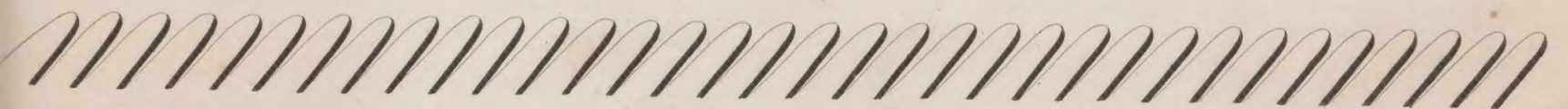
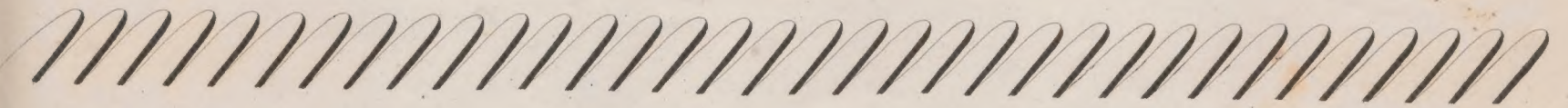
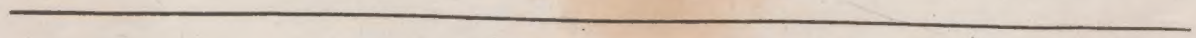
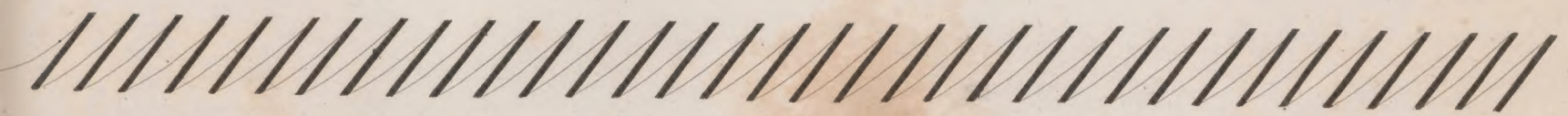
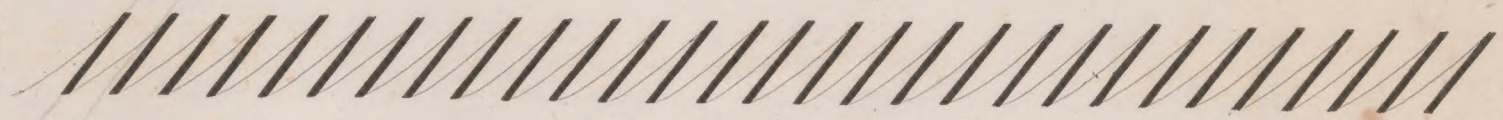
220776
III

Biblioteka Jagiellońska

1002905037

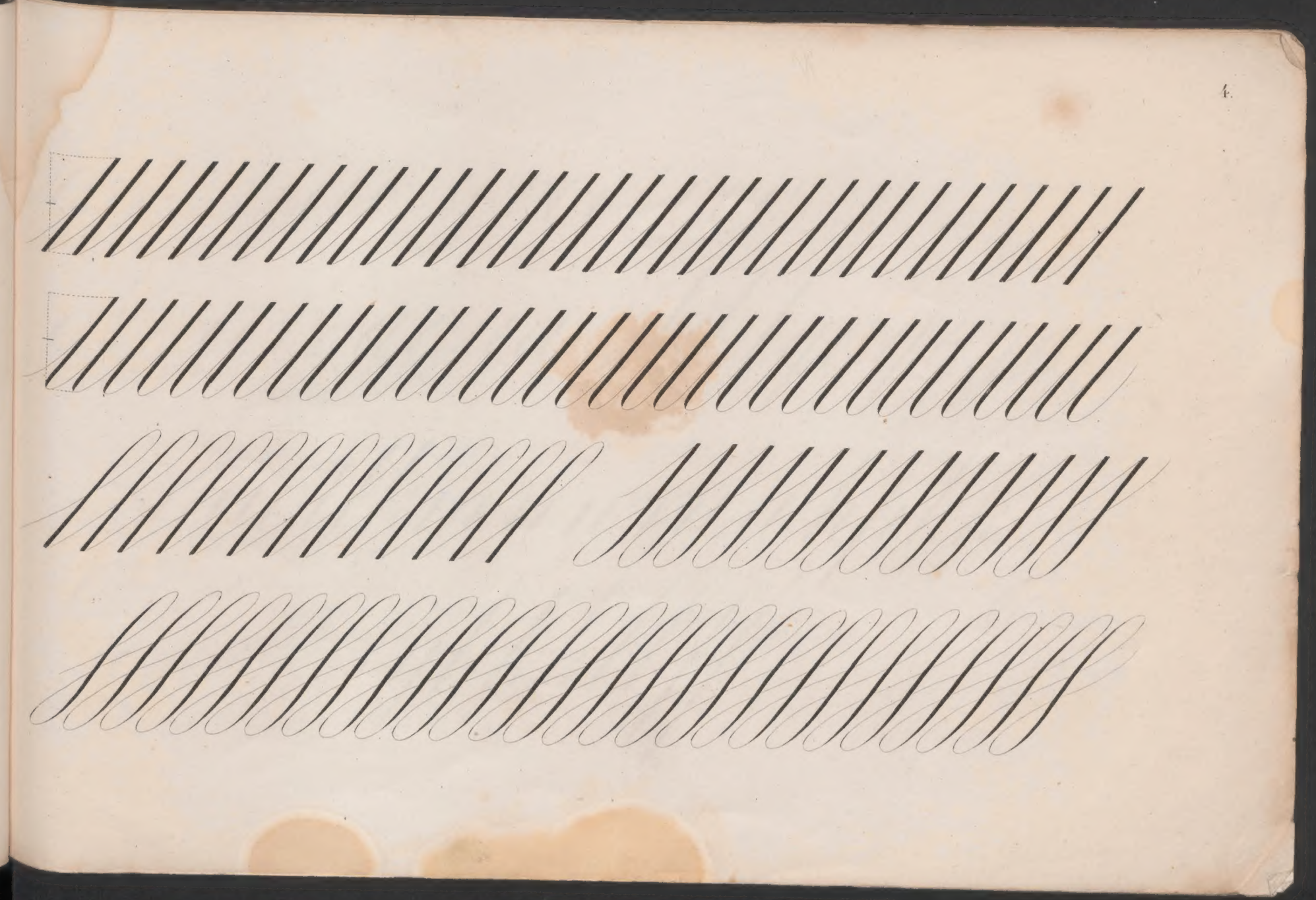
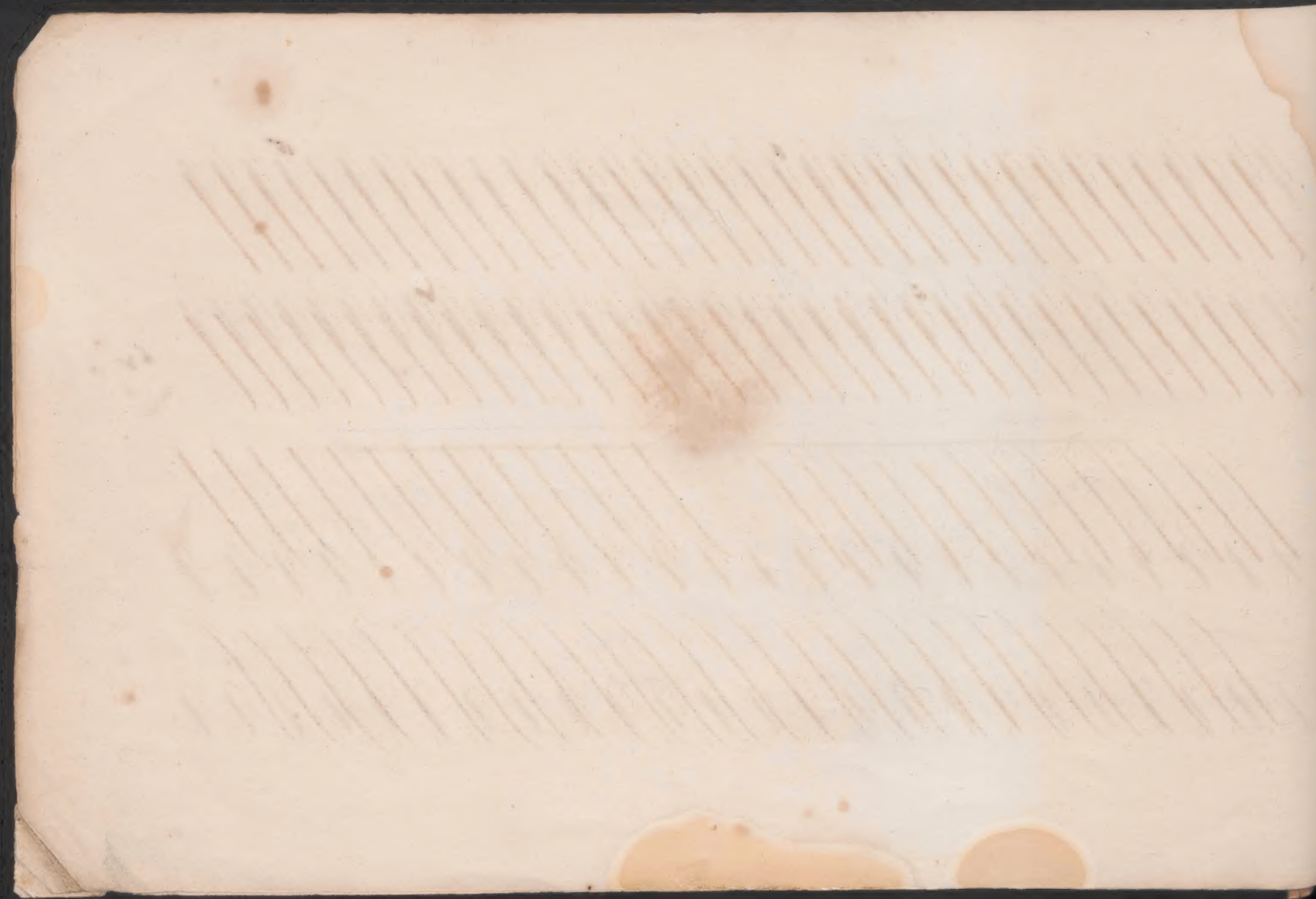

|||||⁵|||||¹⁵|||||

|||||⁵|||||⁶|||||⁶⁸|||||

~~~~~

~~~~~

uuuuu oooooo mmmmm

cccccóóáaaa dddggggggg

uutlmmrrwhppk

Qar ykkllff xsp

6.
a b c d e f g h i j k k l l m n o p q r s t

u v w x y z z

mina, niwa, mara, wanna,

wata, wrota, siéwota, siostra,

7.
modlitwa, rodzice, podarek,
pobożność, rozważa, ugoda,
rośliny, kalafior, pochwały,
szlachetność, chrząszczyki.

. L. B. C. S. E. F. G. H.
. M. N. I. J. K. L. M.
. P. Q. R. S. T.
. U. V. W. X. Y. Z.

Исеченное. Створы.
Пашауе. Монархы.
Ряды Юлиуса Цезаря.
Паневанье. Александра.

Stwierick rozsądny bez na-
uki, może udać resumnege;
resumny bez rozsądku, czę-
stokroć za głupca uchodzi.

Teżeli cnota i średnia nie
zausze na siemi etrymu-
ją zaplatę, to dla tego tylke,
żeczas nie wystarczył.

19
Bądź lepszym, a zstanieś szczę-
śliwszym. to jest najlepsza nau-
ka, to służyć nawet miłości własnej.
Daj więc usilnie do czynu, skere-
na tylko uszczęśliwić cię może!

24
Kleścina dżenw przez cja
sadżeneten ukrotce sprzeda i
dem wystawiony przez niego
a nawet zdolny będzie sprzedać
dobrymnie od niego perzycie.

. Mówić mało i źle, jest nieszczęściem preta-
 ków; mówić wiele i źle, jest zachwalstwem
 głupców; mówić wiele i dobrze, jest szczęściem
 dowcipnych; mówić mało i dobrze, jest restry-
 kcją mądrych... Milczenie jest to jedyny
 dowcip głupiego, a jedna z cnot mądrego!

15
Unikaj towarzyszt takich towarzyszt, któ-
reby cię z drogi powinności i honoru spre-
wodzić mogły. Ale towarzystwo jest to
reliza duszy, która wylepia w niej wszelkie
wznieślijsze uczucia i czyni nas przedmie-
tem powszechnej cchydy i uwagi.

Niech życie twoje będzie proste i słodkie, a umysł niechaj
ku niebu się wznosi. Nasładowuj skowronka, który nisko na
ziemi między kilku źdźbłami żyta gniazdo swe zakłada,
a z tak skromnego schronienia pieśni śpiewając ku światłu

Ukrainom się wzbiął.

Człowiek bez charakteru jest to serce, które tylko pomnaża li-
by przy sobie stojące nie samie z siebie nie znaczące. Najgor-
sze byłoby takie ziło, któreby raz lekarstwo, drugi raz za-
wierało truciznę. Trucizny pewne nie są tak niebezpieczne.

Pewien anglik nazwiskiem Chartres, znanym był w ca-
 łym kraju z niegdyświe zebranych bogactw; marzył on ex-
 cele. Cnota nie ma u niego żadnej wartości, jednakże wiele
 dałby za to, gdyby miał tak stały charakter, ażeby
 mu nie odraz porwziętego postanowienia nie nie odwieść.

Jeżeli więc stoczynica ceni statek duszy, tem więcej ob-
 wiązką jest cnotliwych uprawiać się w wytrwałość w
 szlachetnych zamiarach dla swego i bliźnich dobra.

Kłamstwo równie jak nieścurność poniża człowieka!

Głównemu humorystykowi Stern przysyłano po kilka razy w podarunku dzieł znu.
 Przez roztargnienie czyli też skąpstwo, nigdy Stern nie dał służącemu za drogę. Dla tego
 tenże przyniesłszy znówu zwierzynę, rzucił ją na stół mruknąwszy tylko parę wyrazów.
 Stern oryginalny w każdym zdarzeniu, wytłumaczył służącego za taką niegrzeczność, a chcąc
 mu dać wzór delikatności, kazał mu usiąść przy stoliku, a sam jego rolę przyjął na siebie.
 Wyszedł więc i zapukał do drzwi. Entrez! odpowiedział służący. Czym niskim ukłonem wcho-
 dzi Stern, oddaje grzecznie zwierzynę i mówi, Mój pan kłania się uprzejmie i przy-
 syła Panu Dobrą frażkę, która niech! Mu będzie na zdrowie!
 Ledwo co skończył, służący wstał uprzejmie i rzekł, Proszę panu bardzo podzięk-
 wać a tymczasem! (tu sygnał do kieszoni jakby dobywając pieniądze) masz tu przy-
 jaciełku za drogę.

Rozwieszony Stern tak zrzeczeniem i nalezieniem się stoji i sygnał natychmiast
 prawdziwie po pieniądze i za wszystkie razy hojnie owego służącego nagradził.

и вѣдѣеи и не пре
мудрѣи и не вѣдѣи.

и вѣдѣи, и вѣдѣи, и вѣдѣи, и вѣдѣи,

и вѣдѣи, и вѣдѣи, и вѣдѣи, и вѣдѣи.

. нн. ссстб, вражда, сссзб,
 ссрбса, расстб, са расанб,
 ссббмб, свбтвнб, графб,
 фардфсрб, свсрб, бласвкб.

. 1. B. B. 1 G E. M. 3
H. J. K. L. H. M. C. T.
P. C. M. Y. P. X. H. J.
Y. M. M. C. L. L. L. L.
M. A. C. T.

Учелай на: Тераи. моу
Его вен. въ сердце. Труды
ра неимай и несе. ния. въ
Его новини. Не. ния. и
приказанія. Нара. вен. а.

Петръ Великій и Россія — это творецъ
и его творение. Имперія указываетъ на
Нее, какъ на сраженіе — Царей, и самосе-
ство гордится Имъ, какъ сущимъ укра-
шеніемъ своимъ, а Россія! Россія слагаетъ
пресъ Имъ, какъ пресъ сла-
вы всего народноу!

Петръ Великій!

Сколько благоговѣйныхъ чувствъ возбудястъ это свя-
щенство на въ Душѣ Русскаго! сколько оно при-
водитъ насъ трогательныхъ воспоминаній!

Петръ Великій! это удивленіе, вѣра, это геній
какихъ создаютъ только, иного ты нѣтъ, изобрѣ-
никъ! Божій, изъ посланній для совершенія дѣла
Своего, благодѣтель Русскаго народа и незабвенный
Отецъ Отечества!

Сам засаженіе напосени и на нѣсуды, почитается признакомъ благобродства
судии, сколь же велика сажена бытъ судия, слабоумельствующая врагу своему?..
Прекрасный въ то и отъпоминіи приимирѣ преставляется на нѣ поступокъ!
Кн. Мисаила Мисайловича Толмача, служиваго при Петрѣ В.
Моск. хрестопримитной оубрѣ съ войскави. Царя XVIII вѣка. Имѣнны. Сего
Толмача превзошла въ нѣхъ христіанство и поустраши ностіе, Царь оубрѣ его
и разубрѣвалъ на нѣхъ христіаніа. Сказавъ, уубрѣ и нѣхъ, говорилъ Царь, нѣхъ, погу
и наградитъ тебѣ?.. Государь прости Рыннина, оубрѣвалъ оубрѣ. Царь зная вражду
нѣхъ, Толмача нѣхъ и Рыннина нѣхъ, не вѣлъ поизваивать усиліе нѣхъ, оубрѣ его прости
Зная, Государь, оубрѣвалъ Толмача, что Рыннина нѣхъ не пріятель, погу нѣхъ, оубрѣ
бывъ. Мое, оубрѣвалъ оубрѣвалъ, нѣхъ, оубрѣвалъ. Мое, и, если оубрѣвалъ, то нѣхъ, оубрѣвалъ
оубрѣвалъ, нѣхъ, оубрѣвалъ. Царь нѣхъ, оубрѣвалъ Рыннина прости нѣхъ, оубрѣвалъ
и наградитъ его великодушнаго Врага, оубрѣвалъ оубрѣвалъ Андреевскій, оубрѣвалъ
и наградитъ на Толмача!

Prohibe se possum

[illegible]

a. b. c. d. e. f. g. h. i. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u. v. w. x. y. z.
ik. is. iß. j. k. l. m. n. o. p. q. r. s. t. u.

arg. brüt. conzomiran. doß. of. quizig. faul. grät.
fart. immer. jamal. kantig. lästig. möglig.
nas. of. farn. graslan. güt. lant. riestig. seg. lais.
traurig. immer. waid. ar. blis. waz. B. w. g. an.
zart. faul. f. an. immer. cylind. r. is. f.

A. L. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N.
 O. P. Q. R. R. S. T. U. V. W. X. Y.
 Die Span Span Y. Z. - Expeditio.

Wieder Arbeit, so der Lese. Der Armin Span,
 als mit Span. Gut Ding will Weilsch.
 Man kann nicht willan Plang, nicht Vo-
 gulam Gsang. Viel Röfse so viel Vinnig.

